

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Răsboiu sau pace?

Nu credem să fie cetitoriu de gazete, care să nu 'și fi pus de nenumărate ori întrebarea din fruntea acestui articol, dându-și, firește, singur răspunsul, amăsura știrilor mai prospete scose din gazete.

Întrebarea pare însă a fi primit acum un răspuns definitiv, și încă răspuns liniștitoriu. Comunicatul guvernului rusesc, despre care s'a făcut pomenire și în ziarul nostru, de cuprinsul, că „*Rusia nu va jertfi nici un strop de sânge de al fiilor ei și nici o moleculă din moștenirea poporului rusesc, dacă Slavii, contrar sfaturilor serioase date lor de cu bun timp, vor umbla să schimbe prin mijloce revoluționare ori silnice stările actuale din peninsula balcanică*”, — a adus, cum se vede, la stare normală multe capete înfierbântate din Bulgaria și Macedonia. Ear' pe cei nepocăiți îi va pocăi de aci înainte. Pentru-că e puternic și autoritativ cuvântul rusesc pentru cei din Balcani!

Cu comunicatul acesta rusesc se ocupă la loc de frunte „*Conservatorul*” din București într'un număr mai recent, apreciându-l și comentându-l astfel:

„Acum câteva zile s'a produs un eveniment senzațional, ce are o importanță capitală față cu situațiunea în peninsula balcanică.

Ziariul oficios al guvernului rus a publicat un articol-comunicat, care începe prin a face istoricul intervențiunei austro-ruse în chestiunea reformelor în Macedonia, și sfârșește prin declarațiunea categorică, că Rusia nu va vărsa o picătură de sânge și nu va pune în cumpănă nici un interes vital al poporului rus, pentru a veni în ajutorul popoarelor slave ale peninsulei balcanice, *dacă ele se vor încerca să-și îmbunătățească soarta prin mijloce revoluționare și violente*.

Cu alte cuvinte, guvernul rusesc, credincios înțelegerei ce a încheiat cu Austro-Ungaria la 1897, — înțelegere

completată prin ultima călătorie a conțelui Lamsdorf și a negocierilor urmate între dînsul și conțele Goluchowski, — arată în special Bulgarilor că *va lăsa mână liberă Turciei* pentru a înăbuși ori-ce încercare de revoltă în Macedonia.

Ear' aceea se știe, că Bulgaria rămasă izolată față cu Turcia, nu pôte de cât să fie sfărîmată precum a fost sfărîmată Grecia în ultimul răsboiu greco-turc.

Prin urmare, manifestarea guvernului rus este mijlocul cel mai drastic pentru a strîni apucăturile de revoltă și nisuințele exagerate ale Bulgarilor.

Acum se esplică deci noua atitudine adoptată de guvernății din Sofia prin disolvarea comitetelor macedonene, și aprobarea acestei atitudini de către Sobranie!

Se naște însă întrebarea: De ce guvernul bulgar a așteptat a fi silit de puteri la o asemenea măsură înțeleptă, și de ce n'a preferit să 'și îndeplinească *proprio motu* datorințele internaționale?.

Cine nu 'și aduce aminte cum, după asasinatul din București al regretatului *Mihăileanu*, acum trei ani, a eșit la lumină totă organizarea comitetelor macedonene, cari deja atunci operau prin fer și prin foc și urzeau tot felul de crime și de comploturi?

Dacă atunci guvernății din Sofia ar fi înțeles datorința ce li-se impunea, ar fi scutit țara lor de greutățile prin cari trece acum, de umilirea ce o suferă astăzi din partea puterilor!

Dar' în fine, astăzi avem un fapt îndeplinit. Rusia și Austro-Ungaria, cu consimțământul și sprijinul celorlalte puteri mari, sunt decise a împiedeca esplosiunea incendiului în peninsula balcanică.

Ambele puteri au eseciat o presiune din cele mai puternice la Sofia și la Constantinopol.

Pe de o parte ele au impus guvernului din Sofia părăsirea politicei de menagiamente și de toleranță față cu mișcarea revoluționară a comitetelor macedonene, pe de alta au făcut pe

Turcia să primescă un proiect de reforme elaborat de ele pentru Macedonia. Nici odată nu s'a pomenit până acum, ca sublima Pörtă să primescă în douăzeci și patru de ore o propunere atât de însemnată, care constituie, ori-cum, un amestec direct în afacerile ei interne.

Mare trebură s'fi fost deci presiunea pe care au eseciat-o cele două puteri la Yldiz-Kiosk, pentru ca guvernul turcesc să nu useze de mijlocele dilatorii pe cari le întrebunțază de obicei.

Ori cum a fi, pentru moment acțiunea energetică și combinată a puterilor pare a fi avut rezultatul de a oprî isbucnirea mișcării urzită de către comitetele macedonene pentru primăvara asta. Nu e vorbă, disolvarea comitetelor din Bulgaria a fost o formalitate, căci mulți din șefii principali ai mișcării erau preveniți și au părăsit Principatul, înainte de măsura de presiune luată de guvern; însă lucrarea lor va fi ore-cum mai slabă, mai ales în fața formidabilelor pregătiri militare ale Turciei, care a concentrat preste 150 mii de oameni în Macedonia.

O chestiune încă deschisă este, dacă reformele propuse de puteri și primite de Turcia, *vor pute fi aplicate*.

Sunt atât de multe elemente turbulente în peninsula balcanică, în cât nu se pôte ști dacă flacăra ce se stinge la un loc, nu va isbucni într'altul. Surprinderile deci nu sunt escluse, căci chestiunea Orientului este ca cutia Pandorei.

Cel puțin un lucru este însă câștigat: Dacă un incendiu se va ivi în peninsula balcanică, el va fi localizat. Acesta este chestiunea principală în ce privește pacea generală. Ea arată, că puterile mari interesate în peninsula nu voesc răsboiul, — așa dar' nici nu va fi răsboiu.

Atăta „*Conservatorul*”.

De sine înțeles însă, că restabilirea păcii deservită depinde în cea mai mare măsură de la populațiunea creștină din Macedonia însăși, care va trebui să se dea mulțămită deocamdată cu reformele impuse Turciei din par-

tea Rusiei și Austro-Ungariei, și să nu ridice noue pretensiuni, cari ar pute să aibă de urmare denegarea din partea Turciei chiar și a esecutării reformelor deja acceptate din partea ei, și i-ar pute da dreptul să recurgă și la represalii, — în care cas apoi totuși n'ar fi pace, ci — *răsboiu*.

Delegațiunile. Se confirmă știrea, că în anul acesta delegațiunile nu vor fi convocate în luna Mai în sesiune ordinară, ci abia la toamnă, în luna Novembre. De astădată ședințele delegațiunilor vor fi ținute în Viena.

Disolvarea parlamentului ungar. Ziariul vienez „*Information*” scrie, că Coróna este firm decisa a respinge necondiționat concesionile pe cari i-le cer elementele mai moderate din opoziția parlamentară în schimbul votării proiectelor militare, și că în privința acestă nu e de așteptat nici o schimbare în părerea pe care Coróna și-a format-o de mai nainte. Numitul ziaru ajunge apoi la concluziunea, că obstrucțiunea din parlamentul ungar nu pôte avé alt rezultat de cât *disolvarea parlamentului*. Față cu combinațiunile acestea ale ziariului „*Information*” semioficiosul „*Pol. Korr.*” declară însă, că guvernul ungar nu va întrebunța mijloce de forță în contra obstrucțiunii, și astfel *nu va recurge nici la disolvarea parlamentului*. Va aștepta în liniște potolirea focului și adormirea obstrucției, cu meetinguri, delegațiuni și manifestațiuni cu tot, de la sine, pentru-că vecinic nu pôte să dureze. Guvernul ungar vrea să învingă obstrucțiunea tocmai prin paciința extraordinară ce o va manifesta, chiar și dacă obstrucțiunea s'ar întinde până la toamnă.

Din Austria. În ședința de Mercuri a reichsrath-ului deputatul *Schönerer*, în numele seu și al soților de principii, a adresat interpelație guvernului austriac în chestia prigonirii Nemților de sub coróna ungară, cari sunt luați la gónă în mod sistematic din partea politicei magiare, din simplul motiv că-și apără naționalitatea. Interpelanții provacă guvernul, să informeze pe Maiestatea Sa despre soarta Nemților din statul ungar, și să-l rîge să dispună, ca față de ei să se

FOIȘORĂ

Fericiții

de Carmen Sylva.

I

Se luară, adevă se și luaseră.

Stau mereu unul în fața altuia sau unul lângă altul, mână 'n mână și sorbindu-se din ochi unul pe altul.

Erau atât de fericiți în cât une-ori se perdeau în tăcere și se pomeniau suspinând, ca și cum nu puteau să ducă la atăta fericire.

Și, într'adevăr, nu era de dus!

El era foarte bogat, și ea foarte bogată; el era bărbat frumos; ea o fată minunată de jingășă, cu niște ochi negri și vioi, cu o gurită rotunjoră, plină de voință și energie, c'un păr negru și încărlișat.

El era blond, liniștit și bun la suflet ca un dulău d'ăia mari, de-și avea un birou cu o grămadă de scriitori și bani, bani să-i rănești cu lopata.

Și avea el și multe inele frumoșe, și un ac de pept strălucitor de briliante, ear' dînsa îi dăruise și un ceasornic cu portretul ei făcut pe smalt, și cu un lanț gros ca pe mână, cu un medalion în care era păr de al ei.

Ea primia în fie-care zi câte o brățară, un buchet și o cutie mare cu bombóne.

Și pe când cu dinții ei mici și albi ronțăia la bombóne, ea nu uita să întrebe dacă a mai sosit câte ceva din lucrurile trusoului comandat la Worth, în Paris; proba mereu cele sosite și se necăia foc când vedea că vr'una din talii i-e mai largă cu un centimetru... un centimetru mai larg! ce grozăvie!... Cine și-ar pute închipui, când ai talia de 51 centimetri, să fii condamnată a te îngroșa cu una de 52 centimetri! La ce s'o fi gândit eroitorul, la ce o fi putut să se gîndescă!

„El”, logodnicul, fu chemat; i-se arătă și lui grozăvia cu talia de 52 în loc de 51 de centimetri; își făcu datorința și zise și el că e ceva de neiertat.

Acastă mărturisire a logodnicului liniști pe mirésă.

Nimic n'o liniștea pe ea mai mult de cât când auia pe alții că sunt de părerea ei, și nimic nu 'l liniștea pe el de cât când alții pentru el gîndiau și hotăraiau.

Și ore cum se numiau?

Lui îi zicea pe nume Edgar și ei Valeria. Pe lângă bani cu grămadă, mai aveau și nume frumoșe!

Ceva le lipsia, și adevă un „de” la nume și armale de nobleță.

Deci mai aveau două dorințe: un *de* la nume, armale de zugrăvit pe trăsura; pentru a dobîndi aceste lucruri, ochii ei svăpăiau de rîvnă.

Avea să aibă adoratori; Edgar nu era gelos, căci era sigur de nețermurita ei iubire.

El însă nu trebuia să aibă alt Dumnezeu afară de ea, căci Valeria era foarte gelósă.

Ea era 'n tot dreptul ei căni cerea de la el totă atențiunea și toți îngrijirile lui, căci ea era adesea cea mai frumoșă, în cele mai multe rënduri cea mai bogată și totdeauna cea mai sîrbătorită. Ear' Edgar, mult invidiatul soț, încunjurase întâiu și cuprinsese pe urmă această cetățuie cu pörtă de aur și zidurile de diamant; intrase într'însa ca bîmior pentru-ca îndată să fie prins și tratat ca un sclav.

Afară dădeau la roțogóle cei fometoși și se hrăneau cu fărimiturile ce le arunca Valeria cu mîna ei cea mică, puternică și încercată cu inele, pe când brațul îi răsuna de zăngănitul brățarilor.

— Adoratorii sunt niște dobitoce foloștore, zicea Valeria; nu trebuie să le faci de ducă până când îți trebuiesc.

Edgar, firește, era de părerea ei, — ceea ce pe Valeria o liniștia foarte mult, căci dacă

el n'ar fi fost de părerea ei, ea, nu e vorbă, tot ar fi avut adoratori, dar', la urma urmelor, pôte că acesta li-ar fi pricinuit ceva cêrtă.

Nunta fû, tot firește, atât de frumoșă în cât de dînsa vorbi, nu numai tot orașul, ci și toate gazetele din țără și din străinătate.

Tatăl Valeriei invitase pe toți reporterii gazetelor și le făcuse tuturor daruri bogate.

Mirésă strălucia, ear' ginerele strălucia de strălucirea miresei.

II.

Valeria nu mai avea 51 de centimetri la talie, dar' avea un *de* la nume și armale, și nu una, și nu două, ci nouăzeci și nouă. Le pusese pe uși, în vestibul, pe trăsura, pe totă livrăua, pe toate mobilele, până și pe tapetele, pe draperiele în odaia de culcare, până și pe scaunele sofrageriei, pe argintărie, pe sticlărie, pe porțelane, pe rufărie, pe hîrtia de scrisori și pe pecete.

Ei da, Valeria nu mai avea 51, ba nici 61, ba nici 71 de centimetri de grosime în talie, dar' avea doi copii, o fată și un băiat, tocmai cum hotărise ea; și atăta era destul.

Valeria era mama cea mai iubitore! De două-ori pe zi copiii se dedeau jos să vază pe *mamă* și pe *papă* odată, la al doilea dejun care pentru *mamă* și pentru *papă* era primul, căci ei nu se sculau înainte de

începă alt mod de tratare din partea guvernului unguresc. Ministrul-president Körber, căruia a fost adresată interpelația, n'a dat încă răspuns.

Revistă esternă

Pact între Italia și Austro-Ungaria cu privire la Macedonia (?). Ziariul „Caffaro” din Genua susține a ști, că Italia a lăsat Austro-Ungariei mână liberă cu privire la peninsula balcanică, primind în schimb asigurarea, că va căpăta orașul Trento și învoirea din partea Austro-Ungariei, ca Italia să ocupe Tripolisul.

Tot ziariul „Caffaro” spune, că în privința acésta se va face în curând interpelație în camera italiană.

Anarchie în Macedonia. Cu datul de 2 Martie se raportază din Uscub următoarele:

Banda căpitanului de bandiți Ismail (albanez) a atacat mănăstirea sârbescă „Sveta Petca”, situată la țărmul lacului Obrida, pe călugări i-a torturat oribil, ear' banii și prețioasele mănăstirii li-au dus cu ei. Un alt căpitan de bandiți, albanez și acela, pe nume Ramadan, a năvălit cu bandiții sei în satul sârbesc Bozova, a intrat în școală și a bătut băieții, ear' pe învățătorul l'a rănit grav. Apoi a demandat judelei comunal, ca în restimp de trei zile să-i trimită 50 lire în aur (1100 corône), altcum va pârjoli întreg satul și va trage n' țepă pe preotul. Din cauza astorfel de avisuri călugării de la alte două mănăstiri sârbești și preoții din comunele Vegmeja, Beliciste, Vrbjani s'au refugiat în orașul Ochrid.

Zilele acestea miliția turcescă a avut sângerose ciocniri cu banda bulgară de sub comandă lui Mintchev. Cinci insurgenți împreună cu Mintchev au rămas morți pe câmpul de luptă, ear' patruzeci de inși s'au predat. Aceștia au fost escortați la Salonic și închiși în fortăreța „Jedi-kulé”.

Banda unui albanez Seffer jefuește și prădează satele sârbești din ținuturile de la Debar și Reça, deosebi satele Galicinic, Melniceane, Lazaropolje, Trensonce, în cari a comis număröse omoruri, jafuri și tăciunării. În lipsa de arme (legea nu permite locuitorilor creștini să țină arme) poporațiunea nu pôte să se apere contra bandiților, ear' de miliție, gendarmerie sau ori-ce fel de autorități, prin ținuturile acelea muntöse nici pomină nu e.

În regiunile vestice ale Macedoniei e completă anarchie.

Albanezii — contra reformelor. Cei mai înverșunați dușmani ai reformelor proiectate pentru Macedonia, sunt albanezii. Îndată la vestea că sultanul le-a acceptat, au început să țină adunări de protestare în contra introducerii acelor reforme, amenințând cu revoluție. Astfel de adunări au ținut

până acum în Igek, în Luca (la acésta au luat parte 5000 de albanezi), ear' săptămăna trecută în Gionai, un sat la nord-vest de la Prizrend, în depărtare de 10 kilometri. Adunarea din Luca și cea din Gionai a acceptat întru toate hotărârile luate în adunarea de la Igek și toți cei prezenți au jurat pe Coran, că se vor opune executării reformelor.

Guvernul turcesc dându-și sémă de aversiunea albanezilor față cu reformele, a făcut deja dispozițiuni pentru înfrânarea lor, cu executarea cărora nu va mai pute să întârzie mult. Și se pare că a și început deja cu executarea lor. Essad-pașa, comandant de gendarmi, a plecat deja la Ksela spre a urmări pe doi dintr' cei mai puternici căpitani de bandiți albanezi, pe mohamedanul Ozman Siri și pe r. catolicul Selila Biskazia, ear' generalul de divise Semsî pașa, în fruntea unei oștiri număröse așteptă numai avisul pentru a intra în acțiune.

De altcum, asupra mișcărilor albaneze aruncă lumină destul de clară o scrisoare pe carea zilele acestea a primit-o din Constantinopol ziariul „Berliner Tagblatt”. În scrisoarea acésta se spune că mare-vizirul Ferid pașa, numit nu de mult la cel mai înalt post în imperiul turcesc, e albanez de naștere. Sultanul l'a numit mare-vizir în speranța că acésta nime va avé efect împăciuitoriu asupra albanezilor. Credea adecă să măgulească ambiția albanezilor prin faptul că primul dignitar e om de al lor. Se pare însă că sultanul a greșit socotela, pentru-că Ferid pașa sprijinește ninsuțele de independență națională ale albanezilor, — cel puțin semnele de până acum sunt de așa fel. A nume, poporele albaneze de sub stăpânirea turcescă, în tocmăi ca Sârbii și Bulgarii, voesc să aibă viață națională de sine-stătătoare. În timpul lui Ali pașa Albania era țără independentă, cea-ce albanezii nu pot da uitării și pândesc numai momentul potrivit pentru a-și recăștiga independența. Ear' mișcările lor de acum dau a înțelege că prin faptul că mare-vizirul e om de al lor și că în Macedonia e ferbere mare, ei cred că li-a sosit momentul așteptat.

„Albina.”

(Fine).

Propunere pentru distribuirea cuotei de binefacere de 17,300 cor:

1. Mesei studenților	cor. 6000
2. Fondului de clădire al bisericei catedrale gr.-or. din Sibiu din 10,000 cor. rata l de	„ 4000
3. Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român pentru școla civilă de fete	„ 2000
4. Școlii reuniunii femeilor române din Sibiu	„ 600
5. Internatului reuniunii femeilor române din Brașov	„ 400
6. Asociațiunii pentru sprijinirea sodalilor etc. din Brașov	„ 400

11, și a doua-ora, când îmbrăcați foarte frumos, veniau după prânz.

Coplii erau îmbrăcați numai în catifele, cu dantele vechi de Veneția, cu pălării de pluș roș închis, ca niște rôte de trăsuri. Tocmai de acésta, totă lumea zicea că sunt frumoși afar' din cale, că semănau cu niște tablouri vechi din cele scumpe. Nu e vorbă, tot ca și acestea, coplii erau cam gâlbejiți, căci nu vedeau des sôrele cu ochii de frică ca nu cumva să răcescă.

Nu mai când se aflau în camera lor, la căldură, și prin galerii pe unde stau ca prin captore, atunci Valeria era liniștită.

Edgar o admira pe ea într'una, și ea admira pe Edgar tot într'una.

— Nu e așa că s'a făcut frumos de minune Edgar al meu? zicea ea pretinilor cari o admirau și cari nu aveau nici armale nici un de la nume.

III.

Valeria se îngrășase și se rotunjise în toate părțile atât de bine, în cât ai fi crezut că nu mai merge, ci se rostogolește, dar' Edgar al ei devenise consilier intim și ea, prin urmare consilieră, tot intimă, ear' fiul ei se însurase cu o verișoră a lui care era milionară.

Fata se măritase după un om foarte bogat.

Fiu-seu avuse un copil cam slab de creeri, dar' de! Valeria se gândia că având bani cu grămada era să se însore foarte bine, și deci ea se parigorisia foarte ușor.

Fiă-sa avuse două fete foarte urite, dar' de! Valeria se gândia că, având bani cu grămada, aveau să se mărite după ômeni bogați și deci ea se parigorisia foarte ușor.

Edgar era ocupat într'una s'o liniștescă pe ea mai mult de cât ori-când, căci cu îngrășarea ei n'ar fi fost cuminte s'o supere.

Invitau prinți și miniștri la masă, dădeau baluri la cari corul de la operă cânta valsul, ear' musica militară „cea mai prima” cânta polcile; trenuri expresse aduceau pentru aceste baluri trandafiri de la Nizza, canelii și vioarele cu grămada.

Mergeau la plimbare și la cursuri în niște trăsuri de-ți luau ochii și cu niște cai ca smei, atât de frumoși, în cât bărbați începuseră să găsescă pe „nepoțelele” cari stăteau în trăsura cu „grand'maman”, nu tocmai „știi!” „urite”; ba încă le făceau o mulțime de politețe, în cât amândouă se piseră a crede că într'adevăr sunt frumoșe.

Și ce pôte fi mai fericit de cât a crede că ești frumos, după ce ai crezut și ai auzit tocmai contrariul.

Grand'maman zicea, gândindu-se la proverbul sutele mărită slutule:

7. Societății „România Jună”, Viena	200
8. Societății „Petru Maior”, Budapesta	200
9. Tinerimii universitare din Cluj	200
10. Societății academice „Carmen Sylva” din Graz	100
11. Alumnului din Timișoara	200
12. Internatului gr.-or. din Baiaș	200
13. Studenților morboși din Brașov	200
14. Studenților miseri din Blaj	200
15. Fundațiunii studenților din Brad	200
16. Reuniunii române de musică din Sibiu	200
17. Reuniunii române de musică din Brașov	200
18. Reuniunii de agricultură din Sibiu	200
19. Reuniunii pentru înfrumșetarea orașului Sibiu	200
20. Reuniunii pentru înfrumșetarea orașului Brașov	100
21. Reuniunii igienice, Sibiu	100
22. Gremiului comercial, Sibiu	100
23. La dispoziția direcțiunei	1100

Total cor. 17,300

Iată acum și raportul comitetului de supraveghiere:

Onorabilă adunare generală! Subsemnatul comitet de supraveghiere, — pe baza îndatoririlor impuse nouă prin lege și statutul institutului, — în ședințele ținute în 18 și 23 Februarie a. c. în localul institutului de credit și economii „Albina”, am censurat și verificat operațiunile făcute în decursul anului 1902 și esaminând cărțile de contabilitate principale și auxiliare ale societății, încheiate cu finea anului, le-am aflat în perfectă regulă. — Asemenea cercetând bilanțul și contul de profit și pierdere, încheiate cu 31 Decembrie 1902, le-am aflat bine întocmite și de acord cu cărțile de contabilitate, — prin urmare profitul arătat este real și pe baza constatărilor făcute primind noi bilanțul și contul de profit și pierdere, ne luăm voie a propune onoratei adunări generale:

1. a aproba bilanțul și a da direcțiunei absolutiv de gestiunea sa pe 1902.

2. a aproba propunerea direcțiunei referitoare la împărțirea profitului net de cor. 263,124-30, corespunzând acea dispozițiunilor statutului și ținând cont de trebuințele actuale, — și în fine

3. a da absolutiv pentru anul 1902 și subscrisului comitet de supraveghiere.

Sibiu, în 23 Februarie, 1903.

Comitetul de supraveghiere: Dr. Ilarion Pușcariu m. p. Nicolau Penciu m. p. Ioan Crețu m. p.

Drept încheiere notăm, că circulațiunea numerarului la cassa „Albinei” a atins în anul expirat suma de aproape optzeci și șase milioane corône. În anul premergător revirementul era de 64 145,080 cor.

Pentru catedrală.

La fondul catedralei din Sibiu s'au mai făcut din tractul protopresbiterial al Bistriței următoarele contribuiri benevole:

1. Gregoriu Măgerușan	cor. 25—
2. Ioan Ianca	20—
3. Eugen Tănase	15—
4. Gherghel Alexandru	15—
5. Simeon Pahone	10—
6. Ioan Roman	10—
7. Constantin Costin	10—
8. Ioan Cotuțiu	10—
9. Leontina Beșa	10—
10. Ioan Griga, în amintirea mamei sale Domnica	10—
11. Leon Ursace	5-60
12. Iulian Flămând	5-60
13. Traian Purșa	5-60
14. Maria Bosga	5—
15. Ioan Cotuțiu	5—

Convocare.

P. T. membri ordinari, fondatori și ajutoari ai despărțământului învățătoresc din tractul protopresbiterial ort. român al Lugojului sunt prin ac-sta invitați a participa la prima adunare de despărțământ din anul administrativ 1902/3, care se va ținé Sâmbătă la 8/21 Martie a. c. în comuna Căvărnan pe lângă următoarea

Ordine de zi:

Ședința primă.

1. Deschiderea adunării.
2. Constatarea membrilor prezenți.
3. Cetirea circulariului comitetului central.

4. Constituirea despărțământului.
5. O prelegere practică din Istoria patriei, ținută de Arsenie Voscinaru, învă. în Tincova.

6. „Lecțiuni din economia de casă”, material prelucrat și întocmit de George Joandrea, învă. în Lugoj.

Ședința a doua.

7. O prelegere practică din Istoria naturală, ținută de Damaschin Daicovici, învă. în Căvărnan.

8. O prelegere practică din Fizică, ținută de Vasile Tărian, învă. în Sacul.

9. Observări asupra prelegerilor ținute.
10. Alegerea comisiunilor pentru elaborarea temelor statorite de comitet.

11. Raportul cassariului.
12. Raport despre bibliotecă.
13. Propuneri și interpelări.
14. Închiderea adunării.

Lugoj, 14/27 Februarie 1903.

Dr. G. Popoviciu
president.

G. Joandrea
not. desp.

Oficială.

Oficiile parohiale adese-ori nu trimit toate la timpul recerut datele statistice din parohii, cerute de la oficiul statistic central din Budapesta. Acésta se întâmplă mai ales în parohiile vacante, unde de la oficiul central se trimit oficiului parochial 2—3 provocări. În privința acésta legea dispune a trimite în asemenea cas comisariu ministerial, care — pe spesele celui vinovat — să adune datele de lipsă. Toți parohii și în deosebi administratorii parochiali se fac atenți asupra acestui obligământ. Întru cât pentru parochia vacantă nu au primit de la postă côlele și blanchetele de lipsă, să le caute, să se intereseze de ele, ca astfel din toate parochiile să se trimită acele date la timp.

În casuri de treceri confesionale adese-ori se întâmplă, că înștiințarea a doua se face în ziua a 14-a de la înștiințarea primă. Acésta înștiințare nu are valoare, căci în sensul unei ordinațiuni, care aplică articolul de lege 53/1868 înștiințarea a doua trebuie să se facă după 14 zile împlinite de la înștiințarea primă. D. e. înștiințarea primă în 1 Martie, ear' a doua nu în 14 Martie, ci în 15, 16, 17, 18, etc. până în a 31-lea.

Toți parohii sunt poftiți a se grăbi cu restituirea cuitanțelor, ca să se pôte termina împărțirea competențelor la pe sem. I. 1903.

— Ei! lasă! înaintea gurii uneia și înaintea nasului celeilalte, vom pune noi câte un milion, ș'apoi să vedem de n'or da în capcană.

Și veți minune; așa și fii! nu veniți în peșt unu-doi, ci 4, 8, ba 48.

Ținerele nu vorbiam de cât de menageria lor; și se arătau atât de grele la gust, în cât într'un rând Valeria era să se supere. Atunci se spuse „cuconițelor” că grand'maman nu trebuie să se supere, căci i-ar veni damba, ceea-ce ar fi o nenorocire, și nenorocirea nu trebuia să se întâmple în acésta familie.

Fură deci măritate amândouă într'o zi; Valeria se liniști, ear' ele se bucurară foarte că acum puteau avea caprițuri.

Ear' când bărbații lor voiau să le zică ceva în contra acestor caprițuri, ele răspundeau:

— Ei! dar' ce? nu le-am plătit?

Celelalte femei tinere rîvneau foarte la bărbații lor cei îmbrobodiți și la caprițuriile lor cele multe, căci ele, celelalte femei, nu puteau să-și cumpere asemenea caprițuri și trebuiau să fie supuse, după poruncă.

Poruncile însă nu sunt făcute pentru ômenii cei bogați. Ei n'au trebuință de ele; ei se scutesc cu bani de toate.

Nisuiască deci fie-care să strângă bo-gății, ca să fie fericit!

NOUTĂȚI

Loialitate! În ședința de Luni a dietei magiare s'a întâmplat, că în firul vorbirii sale de patru ore, deputatul *Benedek János* a spus și cuvintele următoare: „În Ungaria constituționalismul este numai o ficțiune, o construcție golă. Străbunii noștri nu s'au aliat cu statul vecin, ci cu domnitorul. Nouă nu ne trebuie Austria, ci numai persoana domnitorului”, — pe cari deputatul *Lengyel Zoltán* le-a întregit iute cu următoarele: „*Nici aceea nu ne trebuie!*” Natural, că presidentul a îndrumat la ordine pe kossuthistul din sinul căruia a isbucnit cu atâta grăbire sentimentul de — loialitate!

Dispoziție laudabilă. În urma intervenirei I. P. S. Sale metropolitului-primat din București și în baza ordinului ministeriului român de interne, prefectura poliției capitalei București a luat dispozițiuni de a se interzice cu desăvârșire, în prima și în ultima săptămână a postului, ori ce fel de spectacole ca: teatru, concerte, baluri, lăutari, cafenelele-cântându, ș. a. Balurile mascate vor fi oprite în tot timpul postului. Asemenea măsuri laudabile s'au luat și pentru celelalte orașe din regatul român, cum și pentru comunele rurale.

† **Dr. Francisc Rieger**, marele politician al Cehilor, care era supranumit Deák al Cehilor, fost preste 40 de ani conducătorul politic al Cehilor, a răposat Marți după amiază în Praga, în etate de 84 ani.

† **Aurel Popescu**, protopretor în cercul Birchișului, comitatul Caraș-Severin, a decedat în 27 Februarie n. după lungi și grele suferințe, în etate de 50 ani. Înmemntarea i-s'a făcut în 3 Martie, cu cuvenită ceremonie, în Birchiș.

† **Emilian Cioran**. Subscriși, cu inima înfrântă de durere anunță tuturor rudeniilor și cunoscuților, că preaiubitul soț, respective tată *Emilian Cioran*, paroh gr.-or., după grele suferințe a adormit în Domnul Mercuri la 19 Februarie (4 Martie) a. c., 3 ore dimineața, în etate de 64 ani. Rămășițele pământești ale scumpului defunct se vor așeza spre odihnă vecinică Vineri, la 21 Februarie (6 Martie) la 2 ore p. m. din casa proprie în cripta familiară din cimitirul de la biserică nouă gr.-or. din Rășinari, — la care tristă festivitate invităm pe toți rudeniile, amicii și cunoscuții. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată! Rășinari, 19 Februarie (4 Martie), 1903. Caliope Cioran n. Manole, ca soție. Eugeniu, Emiliu, Emilia și Agnes m. V. Runcean, ca fii și fiice. Maria n. Popescu, noră. Vasiliu Runcean, ginere.

Jurii sâsești. În mai multe sate din România s'au înființat, la stăruințele preoților și învățătorilor, *jurii sâsești*, compuse din cei mai cu vază săteni, în scopul de a căuta, ca cei-ce au daraveri și neînțelegeri între olaltă, să fie împăciuiți în comună, și să nu mai mîrgă pe la judecătorii, perdând timpul de muncă și de multe-ori și averea, căci se încourcă în procese ruinătoare. Iată o idee vrednică de imitat și în alte state!

Concertul tinerimei din Cluj, aranjat Dumneacă, 1 Martie n. a avut un succes desăvârșit. Nu numai din Cluj și împrejurime, ci și din depărtări mai mari s'a prezentat public numeros, așa că spațioasă sală a Redutei era literalmente plină. Dintre patronese erau de față d-nele: *Vulcan*, *Sabina Popescu*, *Dr. Vaida-Voevod*, *Dr. Filipan*, și *Dr. Ilea*, dintre patroni: *dl George Pop de Băsești*. Era de față și *dl Iosif Vulcan* din Oradea și *Coriolan Brediceanu* din Lugoj. — Dnii S. Negrea, *Iuga*, *Heltner* și *C. Munteanu* au executat un quartet de Mozart, *dgăra Delia Olariu* a executat mai multe cântece populare românești; *dgăra Aurelia Gerbert* a executat fantasia de Saint-Saens, apoi dna *Victoria Popovici*, *dgăra Ersilia Popovici* și *dl Cornel Popovici* au executat o simfonie admirabilă. În fine *dgăra Virginia Gall* a cântat o arie de Donizetti și o doină cu acompaniarea muzicii militare. După concert 10 universitari au executat: Bătuta, Călușerul și Brăul, sub conducerea dlui Bogdan, stud. jur. — Dansul, ce a urmat, a ținut până dimineața. Cadrilul și Romana au fost dansate de aproape 100 părechi.

Moștenitorul Saxoniei se căsătorește. „Daily News” din Londra și „Corriere della Sera” din Milano susțin a ști, că moștenitorul Saxoniei se va căsători în curând, și a nume: cu princessa Maria Margareta de Toscana, sora princesei Luisa fugită de la bărbat și în urmă divorțată. Conform informațiunilor ce le au ziarele amintite mai sus, mare-ducele de Toscana va da fiicei sale aceeași zestre pe care o dăduse și princesei Luisa, sub condiția însă, ca princessa Luisa să capete interesele după capitalul zestreii avute.

De la comitat. În scopul pertractării obiectelor puse la ordinea zilei pentru congregația din 16 luna c. a comitatului Sibiu, comisiunea permanentă a reprezentanței municipale din acest comitat ține ședință în 11 Martie la orele 9 înainte de amiază, și la orele 3 după amiază, eventual și în ziua următoare; ear' comisiunea centrală ține ședință în 10 Martie la orele 10, pentru rectificarea listelor electorale de pe anul 1904.

Morțe subită. Alaltăeri a murit subit în sala de așteptare a gării din Sibiu, lovit de apoplexie de inimă, *Nicolae Ionescu* din Racovița (România). Ionescu fusese în căutare medicală în spitalul civil din Sibiu, de unde a fost dimis alaltăeri. Nu i-a fost dat însă a-și mai vedea casa și familia.

„Economia”, cassă de împrumut și păstrare în *Cohalm*, în urma hotărârii luate din partea direcțiunii, va avea ca organe oficiale de publicitate ziarele „Telegraful Român” din Sibiu și „Gazeta Transilvaniei” din Brașov.

Cantine universitare. Casa școlilor din București a hotărât în principiu înființarea a două cantine universitare, pe lângă cele două universități din Iași și București. Cheltuielile le va purta administrația casei școlilor. S'a cerut și părerea rectorilor cu privire la această chestiune. Cum știm, în România sunt introduse cantinele și la școlile primare de la sate.

Cine poartă vina? Afacerea accidentului de pe Dunăre întră vaporul român „Radu Negru” și vaporul „*Ferencz József*” al societății ungurești de navigațiune, cunoscută cetitorilor noștri, va veni zilele acestea în fața tribunalului Covarluia din România. Cetim în ziarele din București, că membrii români ai comisiunii de experți, numită pentru a se pronunța asupra cui incumbă răspunderea, au opinat că vinovat este căpitanul vaporului unguresc.

S'a născut și a murit — o casă! În Oradea-mare magistratul orășenesc a pus o tablă comemorativă în peretele casei de pe locul pe care mai înainte era casa în care s'a născut *Desider Szilágyi*, fostul ministru de justiție (pe timpul memorandumului) și în urmă president al camerei deputaților. Inscripția tablei e următoarea: Aici a stat casa natală a lui *Desider Szilágyi*. S'a născut în 1 April 1840, a murit în 30 Iulie 1901. (În textul original magiar: „Itt állott Szilágyi Dezső szülőháza. Született 1840 április 1-én, meghalt 1901. július 30-án”). etc.

Sărmana casă! Dumnezeu s'o erte și s'o odihnescă 'n pace!

De două-ori achitată. Curtea cu jurați din Cernăuți achitase anul trecut pe femeia *Notar Ana*, care împinsă de miserie și ucisese băiețelul de două luni și încercase după aceea sinucidere. Curtea de cassatie a nimicit însă sentința și a ordonat pertractare nouă, observând că miseria, motivul siluitor care a împins pe mamă la comiterea crimei, pôte fi luat în considerare cel mult ca motiv atenuant, nici de cum însă motiv ce ar îndreptăți achitarea. Astfel nenorocita s'a prezentat de nou înaintea curții cu jurați, care și de astădată a achitat-o. Presidentul juraților, după enunțarea verdictului de achitare a adaus — cu alusiune la motivarea nimicirii verdictului de la pertractarea primă: Da, necesitatea (miseria) frânge legea, deci acusată nu e vinovată de fapțul comis.

Ori-cine știe, că sămînța de napi de nutreț impregnată (pêtrunsă cu substanțe chimice) a lui *Mauthner*, este cea mai productivă, că sămînțele de legume ale lui *Mauthner* produc cele mai bune legume și că din sămînțele de flori ale lui *Mauthner* înfloresc cele mai frumoase flori. Cu un cuvânt: Sămînțele lui *Mauthner* sunt cele mai bune, depositul cel mai mare, ear' prețul uimitor de eștin.

Cărți și reviste.

„**Luceafărul**”, revista tinerimii române de la universitatea din Budapesta, fasciculul 5 dto 1 Martie st. n., a apărut cu următorul sumariu: „*Dr. Daniil Popoviciu Barcianu*”, schiță biografică și portret bine reușit; „*Ete-meride*”, de *Alexandru Ciura*; „*Cel din urmă foileton*”, de *Agog*; „*Anul 1850 și studenții români ardeleni din Viena*”, de *Vasilie Părvan*; „*Școlile din Brașov*”, recensiuie asupra monografiei scrise de *prof. A. Bărseanu*, de *Veril*; apoi poezii, cronice și posta redacției.

„**Luceafărul**” apare la 1 și 15 a fiecărei luni în Budapesta (VI. str. Vörösmarty 60-a) și costă 10 corone pe an.

„**Transilvania**”, revista „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, fasciculul 1. pe Iunuarie-Februarie a apărut cu următorul sumariu: Pentru unitatea limbii noastre literare, de *Virgil Onițiu*; Să îndreptăm limba; Părerii și propuneri în chestia îndreptării, date de *Titu Maiorescu* și *Iosif St. Șuluț*; Indreptariu pentru ortografia română, apoi recensiuini și notițe bibliografice, ear' la „*Anale*” procese verbale de ale ședințelor comitetului central și secțiunilor literare, împreună cu un normativ pentru administrarea fondurilor Asociațiunii, concurs pentru dicționarul geografic și concurs pentru zidirea *Căsei naționale*.

„**Transilvania**” apare în 6 fascicoli pe an în Sibiu (strada Mori Nr. 8) și costă 10 corone. Membrii Asociațiunii o primesc gratis.

„**România musicală**” Nr. 4 dto 15 Februarie st. v. are următorul sumariu: Jubileul Teatrului Național: După 50 de ani, de *V. Gr.-Elvir*; După jubileu, de *Don Remi*; Figuri de artiști: *Arthur Dodement*, de *Stango*; Cronica musicală: Concertul *Godowsky*, de *E. Pahl*; Societatea „*Uniunea Studenților Români*”, de *R.*; Concertul *D-rei Steiner*, de *C. M. Cordoneanu*; Mania celebrităților, de *Refa*; Corespondențe: *New-York*; Concertul ex-maiorului *Poenaru*; O nouă artistă română; Note fără portativ, de *Al. Reiss*; *Stokholm*, de *N. Lago*; *Craiova*, de *Violette*; Știri scurte: Din străinătate; Din țară.

„**România musicală**”, numără la activul ei 14 ani de luptă pentru propășirea muzicii în România. Redacția și administrația; București, str. Olteni, 46. Abonamentul în țară: 12 lei pe an. Pentru învățătorii și preoții rurali 8 lei pe an.

AMVONUL.

Predică despre lux
ținută în Dumineca Vameșului și a Fariseului,
de **Nicolae German**, preot.

Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului.

(Luca XVIII, 13).

Mântuitorul neamului omenesc, domnul nostru *Iisus Christos*, precum în tot locul, așa și în sânta evanghelie de astăzi a sămănat câteva grăunțe divine, de ale căror roduri drept avem noi creștinii a ne îndulci și mari folose atât sufletești cât și trupești a lua.

Căci ce mângăiere mai dulce și ce folos mai mare putem noi creștinii aștepta de cât asigurarea, cumcă rugăciunile noastre aduse bunului părinte, milostivului Dzeu, vor fi bineprimite și mântuire ne vor aduce sufletelor noastre, ear' vieții noastre pămîntene mult dorita fericire.

Și acesta înaltă învățătură o aflăm depusă în sânta evanghelie de azi, care sună: „zis-a Domnul pilda acesta: doi ômeni au intrat în biserică să se rîge, unul Fariseu și altul Vameș. Fariseul stînd așa se ruga întru sine: Dîmne mulțămescu-ți, că nu sunt ca ceilalți ômeni, jefuitoriu, nedrept, preacurvariu, sau ca și acest Vameș. Postesc de două-ori în săptămână, dau zăcuială din tot cât câștig. Ear' Vameșul departe stînd, nu vrea nici ochii sei la ceru să ridice, ci își bătea peptul seu zicînd: Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului! Zic vouă că s'a pogorit acesta mai îndreptat la casa sa, de cât acela, că tot ce se înalță smerise-va, ear' acela ce se smerește înalță-se-va.” (Luca XVIII, 10—14).

Iată, iubitorilor creștini, frumoasă iconă zugrăvită înaintea noastră, colo vedem cum se rîgă fariseul, adevă: omul trufaș, superb, mîrșet, îngâmfat, fățarnic și invidios, ear' aici vedem omul sărac cu Duhul, care bătîndu-și peptul se rîgă stăpînului: „Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului”. De altă parte iarăș auzim glasul hotărîtoriu al Mântuitorului: „Zic vouă că s'a pogorit acesta mai îndreptat la casa sa, de cât acela”. Din cari cuvinte vedem, iubitorilor, că rugăciunea fariseului nu a fost așa de bine primită înaintea lui Dzeu, ca rugăciunea Vameșului.

Iată deci înaintea noastră deschisă calea prin care sânta evanghelie de azi ne arată, cum să ne rugăm, ca rugăciunea noastră bine

să fie primită înaintea celui Preaînalt, precum bine primită a fost și rugăciunea Vameșului.

Să vedem deci mai întâiu, fraților, pentru-ce nu a fost așa de bine primită rugăciunea fariseului, ca a vameșului?

Nu a fost bine primită rugăciunea fariseului, pentru-că nu simțîmîntul cel bun, nu inima cea curată, nu credința cea tare l'a adus la biserică să se rîge, ci mândria și îngâmfarea, din cari păcate răsar mii și mii altele, cari înstrăinază pe om de Dzeu, de bunul seu părinte, răsare d. e. invidia (pisma), minciuna și clevetirea, ear' ca unul din cele mai lăpăte azi întră noi, răsare *luxul*, — acest verme, care zi și nîpte rîde atât la sufletul cât și la trupul nostru, acest verme, care se naște și trăește întră noi, ca eșit numai și numai din îngâmfarea și mândria, de cari a fost stăpînit și fariseul din evanghelia de azi. Și cu durere trebuie să mărturisesc, că mulți dintre noi suntem încă și astăzi, cari ne lăsăm a fi seduși de acele grele păcate, din cari răsare această bîlă socială: *luxul*.

Și fiind-că această bîlă s'a încuibat într'un mod fîrte însemnat și printră credințioșii bisericii noastre, mă voui încerca, iubitorilor, a vă arăta câteva din tristește urmări ale acestui greu păcat.

(Va urma)

Din public.*)

Dare de sîmă și mulțămîntă publică.

Cu ocaziunea producțiunii școlare, aranjată de corpul învățătoresc din Tilișca în 1/14 Februarie a. c. au încurs ca contribuii benevole de la:

Dr. Victor Schuster, pretor 6 cor., *Dr. Nicolae Comșia*, medic 4 cor., *Petru Comșia* com. 5 cor., *Dna Eleonora Miske*, postăriță 3 cor., *Ionel Comșia* 3 cor., *Ilie Popa* 3 cor., *Dtru Moga* 2 cor., *Coriolan Stoica*, *L. Popescu*, *A. Gherman* și *V. Pop*, câte 1 cor. — toți din Seliște; *Aurel Millea*, notariu 5 cor., *Nicolae Buzea*, cand. de notariu, 2 cor. — din Poplaca; *V. M. Moldovan*, Sibiu 2 cor.; *Ioachim Muntean*, preot 3 cor., *Dșora Nicola* și *Aron*, câte 1 cor. — din Gurariului; *Ilie Iosof*, preot, *Nicolae Posa* și *T. Stoia* câte 2 cor., *D. Stoia*, 1 cor. din Galeș; *Mihail Stănilă*, *N. Lupu*, inv., câte 2 cor., *I. Suci*, *V. Oprean*, câte 1 cor. din Vale; *Corneliu Langa*, inv. în Veneția-inferiôră 2 cor.; *G. Bărbat*, v-notariu și Cîndea din Poiană câte 1 cor.; *D. Stroia* din Romos 1 cor.; *N. N. 1* cor., *Valeriu Millea*, notariu 5 cor., *Ion Bunea*, preot 4 cor., *Petru Juga* sen., *Petru Juga* jun., *Ioan Iosof*, preoți, *Ion Juga*, funcț. de bancă, *Vasile Moșoiu*, cand. de notariu, *George Bratu*, *Simion Gligor*, *Dumitru Juga*, *Ion Bratu*, pădurariu, *Nicolae Juga*, *Ana Prică*, *Vas. Juga*, *Stefan Bratu*, *I. Stoica* și *I. Prodan* câte 2 cor., *Andrei Floașiu*, *Savu Frăcea*, *Petru Rodean*, *Maria Ciorogariu*, *Ilie Popa*, *I. Fleacă*, *P. Banciu* jun., *Chiva Rodean*, *Ana Oprean*, *Ana Voic*, *Maria Popa*, câte 1 cor., de la mai mulți 4 cor. 70 fil. — din Tilișca;

Fără să participe au binevoit a contribui:

Ioan Iosof, inspector-revisor la „*Naționala*” (București) 6 cor., *I. Jian* (București) 2 cor. 25 fil., *Ioan Manta*, preot 4 cor., *Ioan Ivan*, notariu 3 cor., *Aurel Decei*, notariu 2 cor., din Gurariului; *Iacob Popeneci*, primpretor în pens. 2 cor., *Ion Gligore*, notariu și *Iosif Comănică*, câte 1 cor. — din Veneția-inferiôră; *Dumitru Mosora*, inv., *Dumitru Banciu*, farmacist, *Petru Roman*, com., *D. Borcea*, *D. Ghibu*, câte 2 cor. — din Seliște; *George Ittu*, preot, *Dtru Stănilă* câte 2 cor. — din Vale; *Ion Popescu* (Sibiu) 2 cor., *Petru Stroia* (Romos) 1 cor., — la olaltă 155 cor. 95 fil., din cari subtrăgîndu-se spesele de 68 cor. 32 fil., rezultă un venit curat de 87 cor. 63 fil., cari s'au administrat la fondul școlii și al bibliotecii în părți egale.

Pentru ce și pe acesta cale corpul învățătoresc se simte plăcut îndemnat a aduce căldurose mulțămite stimaților contribuenți.

Tilișca, în 12/25 Februarie 1903

Corpul învățătoresc.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această Redacția nu primesce răspunderea.

Nr. 609 ex 1902.

[30] 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de capelan, pe lângă parochul *Ioan Maxim* din Ighiu, prin acesta — în baza rezoluției Preaven. Consistoriu archidieceșan dto 19 Nov. 1902, Nr. 11,837 B. — se scrie concurs, cu termen de 30 de zile, de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt jumătate din venitele parohiale.

Cei ce doresc a ocupa acest post au ași înainta — în termenul susindicat — cererile instruite în ordine la subsemnatul oficiu protopresbiterial, fiind datori a se prezenta înaintea alegătorilor în biserică spre a cânta respective a celebra și a cuvânta.

Alba-Iulia, 24 Ianuarie 1903.

Oficiul protopresbiterial rom. gr. or. al tractului Alba Iulia, în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Teculescu
protopresbiter.

Drepturile și datoriile învățătorilor (învățătoarelor) români. Pentru învățătorii și învățătoarele române de la școlile populare elementare superioare și civile; pentru elevii și elevele de la preparandii și de la cursurile pentru asile de copii; pentru senat școlare (scaune școlare, eforii) confesionale; pentru preoți, di. recțiuni școlare, autorități bisericesti, susținători de școle; pentru inspectorate confesionale diecesane și pentru antistii comunale. Pe temeiul legilor, regulamentelor, ordinațiilor, instrucțiilor, hotărârilor și deciziunilor principiare, scrisă și compusă de *Dr. Mihai Szabó*, inspector regesc al comitatului Torontal, tradusă de *Eugen Zaslo*, profesor. Se poate procura de la autor în Becicherecul-mare (N.-Beeskerek). Preț 5 cor. 20 fil.

Se poate procura de la **Librăria archidieceșană din Sibiu.**

Octoich

ce se zice elemente paraclitic. Acum în tăia-ora dat la tipărit în zilele prea înălțatului împărat al Austriei și Apostolicescului Craiu **Frăncisc Intăiu**. Cu Blagoslovenia Exelenției Sale Preasfințitului Domn **Stefan Stratimirovici** Archi-Episcopul și Mitropolitul Besericii Răsăritului din Carlov, îndreptat fiind prin osărdia Preasfințitului Episcop al Argeșului Kyriu **Kyr Iosif**. — Acest Octoich mare, de format folio, este tipărit cu litere cirile „la Buda în Craesca Typografie a Ouni-versității din Peșta la anul 1811” și costă nelegat 12 cor., legat 18 cor. — Se poate procura de la **Librăria tipografică archidieceșană, Sibiu.**

In **Tipografia archidieceșană** a apărut:

ACAFTISTUL

Preasantei

Născătoare de Dumneșeu

și

alte rugăciuni

următe de Sinaxariu pentru tot anul și Pășchălie.

Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl.	— 85
jumătate pânză . . . ”	1.05
în piele roșie . . . ”	1.25
Ediția fină în piele neagră . . . ”	2.—
piele chagrin . . . ”	2.60
în mătase . . . ”	3.85

Se află de vânzare la

Librăria Tipografică archidieceșană Sibiu.

A eșit de sub tipărit în **Tipografia archidieceșană:**

OCTOICHUL CEL MIC

— cu litere latine —

care cuprinde: **Rânduēla Vecerniei, Utreniei și a Liturgiei; cele opt glasuri pentru Dumineci, Podobiile, Polieleul, Pripelele, Catavasiile, Irmosele, Sfetiile și altele.**

Prețul unui exemplariu legat simplu **1.60 cor.**, legat în piele cu copcii galbene **3.20 cor.** plus porto postal **30 bani.** Legătură mai fină după cum se comandă.

Librăria tipografică archidieceșană.

A eșit de sub tipărit în **Tipografia archidieceșană:**

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvântarea **I. P. S. Domn Ioan Metianu**, arhiepiscop și metropolit și se află de vânzare la **Tipografia și Librăria archidieceșană în Sibiu** cu prețurile: broșat **7 cor.**, legat în pânză neagră **9.50 cor.**, ediție de lux broșat **8 cor.**, legat după cum se comandă.

Cruce sau stea dublă electro-magnetică

Patent nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta!

Nu e mijloc secret

vindecă și înviorază

pe lângă garanție.

Deosebită atențiune e a se aparat vindecă bôle

da împrejurării, că acest vechi de 20 ani.

Aparatul acesta vindecă și folosesc contra durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sângelui, anemie, amețeli, înțituri de ureche, bătăie de inimă, sgăriuri de inimă, asma, auzul greu, sgăriuri de stomac, lipsa poftei de mâncare, răceală la mână și picioare, reuma, podagră, ischias, udul în pat, influența, insomnie, epilepsia, circulația neregulată a sângelui și multor altor bôle cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. — In cancelaria mea se află atestate incurse din toate părțile lumii cari prețuesc cu mulțămire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimite banii. — Unde ori-ce încercare s'a constatat zadarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că **aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta”** deosebe de „Ciasul-Volta” atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când **aparatul meu e în genere cunoscut, apreciat și cercetat.** Deja ieftinătatea crucei mele electro-magnetice o recomandă în deosebi

Prețul aparatului mare e cor. 6. —
[2] 1 — de 15 ani.

Prețul aparatului mic e cor. 4. —
folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Espeditie din centru și locul de vânzare pentru țară și străinătate e:
MÜLLER ALBERT, Budapesta, V., strada Vadász 42/V colțul strada Kálmán.

Stabiliment nou!!**“Entreprise des pompes funèbres”**

(Institut de înmormântare)

— Proprietariu: **Fritz W. Elges** —

Sibiu, str. Cisnădiei 18

funcționează din 26 Decembre stil nou anul curent.

Inmormântări pompoze și simple.

Prețuri moderate.

[5]

11—17

STANDARD

Societate pentru asigurarea vieții, Edinburg-Englitora.

Fondată 1825.

Filiala pentru Ungaria:

Budapest, IV. Kossuth Lajos utca 4 (Standard Palais)

Venitul anual	K 32.000.000
Căștig împărțit	” 170.000.000
Avere	” 260.000.000
Plătit pentru casuri de mörte	” 520.000.000

Avantaje deosebite ale Policelor-Standard: Siguranță absolută. — Premii moderate. — Police universale. — Polițele sunt valabile și la întârzierea plății premiilor. — Capitalisare și fixat înainte valórea răscumpărării. — Neatacabilă. — In cas de mörte se plătește capitalul dacă polița este de un an. — Asigurare liberă de resbel pentru cei obligați la glóte.

*. Prospecte la cerere se trimit gratis. *

Agentură principală:

Victor Dressnandt, Sibiu,

Strada Poplăcii 3.

[31] 1—3